

домакинство, но безъ да вземе, докъде е живъ старий, що годѣ отъ имота му.

Казанлѫшко. — Вътре въ градътъ Казанлѫкъ има разни случаи: синътъ щомъ се ожени и слѣдъ малко се отдѣля отъ бащиния си домъ, или въ сѫщиятъ дворъ, или въ отдѣлно помѣщение или съвсѣмъ въ чужда кѫща. Който пъкъ ожененъ синъ има задружна работа съ баща си, той обикновено не напушта бащината си кѫща, ако ли се принуди отъ жена си на това, тогазъ той получава самъ толкозъ, колкото щѣ баща му да му даде, било отъ имущества, било отъ пари; по нѣкога бащата и нищо не дава сину си, освѣнъ онова, което си е той спечелилъ. На дѣлежа безъ врѣме и противъ волята на бащата народѣтъ гледа съ лошо око.

По селата синоветѣ и да се оженятъ не се дѣлжатъ отъ бащите си, освѣнъ въ крайна нужда. На отдѣленитѣ безъ важна причина синове народѣтъ гледа съ прѣзрѣніе. Въ случай на отдѣлянѣе противъ волята на бащата той обикновено не дава на отдѣленитѣ си синъ нищо и често го лишава и съвсѣмъ отъ наследство.

Копривщица. — Синътъ когато се ожени, отдѣля се отъ общежитието съ баща си по много причини: 1) или че не ще да спомага въ общите разноски; 2) или че иска да си живѣе свободно, безъ да има кой да го спрѣпина и 3) или че жена му не ще да слугува и другиму, като на свекръ и пр. Такива и други тѣмъ подобни причини принуждаватъ да стане раздѣлянето. Народѣтъ гледа на такива отдѣлвания не съ добро око. Тукъ се не дири бащино съгласие.

Лѣсковецъ. — Народѣтъ е повече наклоненъ да се дѣли. Причинитѣ на дѣлидбата сѫ: малкото място въ кѫщи, малкото земя, която остава отъ бащата, ограничената свобода поради властъта на домакина и домакинята, многото дѣца у едни и малкото у други. Освѣнъ това главна причина сѫ женитѣ, които постоянно наговарятъ мѫжетѣ си да се отдѣлятъ отъ старата кѫща. По нѣкога се раздѣлятъ само отъ кѫщата, а имотътъ остава общъ. Особенно до гдѣ е живъ бащата, мѫжно е да си дѣлятъ дѣцата и даже възрастнитѣ синове кѫщното (общо?) имущество.

Пословица. — Орташкото месо и кучетата го не ъдътъ.